

1. Kongeriget Spanien har i hvert af fangstårene 1990 til 1997 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur, artikel 1 og artikel 11, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87 af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol af fiskeri, samt artikel 2, artikel 21, stk. 1 og 2, og artikel 31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, idet det har undladt

- at fastsætte de nærmere regler for udnyttelsen af de tildelte kvoter og at foretage de inspektioner og den anden kontrol, der var krævet efter de gældende fællesskabsbestemmelser
- at nedlægge foreløbigt forbud mod fiskeri straks når kvoterne var udtømt, og
- at træffe alle de strafferetlige eller administrative foranstaltninger, som det var forpligtet til at træffe mod førere af fiskerfartøjer, der havde overtrådt de nævnte forordninger, eller mod enhver anden person, der var ansvarlig for en sådan overtrædelse.

2. Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 101 af 26.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 25. november 2004

i sag C-109/03, KPN Telecom BV mod Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van beroep voor het bedrijfsleven) (¹)

(Telekommunikation — direktiv 98/10/EF — åbent net for taletelefonitjenesten — levering af oplysninger vedrørende abonnenter — prisfastsættelse)

(2005/C 19/06)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-109/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van

Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved kendelse af 8. januar 2003, indgået til Domstolen den 10. marts 2003, i sagen: KPN Telecom BV mod Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), procesdeltagere: Denda Multimedia BV, Denda Directory Services BV, har Domstolen (Første Afdeling) sammensat af afdelingsformanden P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr og K. Schiemann; generaladvokat: M. Poireres Maduro; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, har Domstolen (Første Afdeling), den 25. november 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold, skal fortolkes således, at udtrykket »relevante oplysninger« alene omfatter oplysninger, der vedrører abonnenter, som ikke har rettet indvendig imod at lade sig optage i en offentligt tilgængelig liste, som er tilstrækkelige til, at brugerne af en abonnentoversigt kan identificere de abonnenter, de søger. Disse oplysninger omfatter i princippet abonnenternes navn og adresse, herunder postnummer, samt det eller de telefonnumre, som den pågældende organisation har tildelt dem. Medlemsstaterne kan imidlertid bestemme, at andre oplysninger skal stilles til rådighed for brugerne, når de under hensyn til specifikke, nationale betingelser anses for nødvendige for at kunne identificere abonnenterne.

2) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 98/10 skal, for så vidt det heri bestemmes, at de relevante oplysninger skal stilles til rådighed for tredjemand på rimelige, omkostningsrelaterede og ikke-diskriminerende vilkår, fortolkes således,

- at udbyderen af forsyningspligtigheder, for så vidt angår oplysninger såsom personernes navn og adresse samt det telefonnummer, som de er blevet tildelt, alene kan fakturere de omkostninger, der reelt er forbundet med at stille disse oplysninger til rådighed for tredjemand

- at udbyderen af sådanne ydelser, for så vidt angår supplerende oplysninger, som udbyderen ikke er forpligtet til at stille til rådighed for tredjemand, har ret til i tillæg til de omkostninger, der er forbundet med selve tilrådgivningsstillelsen, at fakturere de yderligere omkostninger, som udbyderen har måttet afholde ved at indsamle de supplerende oplysninger, forudsat at tredjemand sikres en ikke-diskriminerende behandling.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.